

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Srednjobosanski kanton/Kanton Središnja Bosna
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 51 0 K 134443 21 Kž
Novi Travnik, 08.10.2021. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija: Lazarele Porić, kao predsjednice vijeća, Zuhdije Ćosić i Darmina Avdić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Slađane Dujo, kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženih A.G., M.H. i Z.F. zbog krivičnog djela Izazivanje opće opasnosti iz člana 323. stav 4., a u vezi sa stavom 2. i članom 31. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine a po izmijenjenoj optužnici Kantonalnog tužilaštva Travnik broj: KT-0019744/17-17 od 24.01.2018. godine, radi donošenja odluke po žalbi optuženih M.H. i Z.F. izjavljenih protiv osuđujućeg dijela, po zajedničkom branitelju Ajdinu Zlotrg, advokatu iz Travnika i žalbi kantonalne tužiteljice u Travniku broj T06 0 KTŽ 0019744 21 29.06.2021. godine, protiv oslobađajućeg dijela, na presudu Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 134443 18 K od 11.06.2021. godine, na sjednici vijeća održanoj u prisustvu optuženih A.G., M.H. i Z.F., branioca optuženog A.G., advokata Bekira Ferizović iz Travnika, a u odsustvu uredno obavještenog zajedničkog branioca optuženih M.H. i Z.F., advokata Ajdina Zlotrg i kantonalnog tužioca, dana 08.10.2021. godine, donio je sljedeću

PRESUDU

Žalbe kantonalne tužiteljice u Travniku i branioca optuženih M.H. i Z.F. odbijaju se kao neosnovane i potvrđuje se presuda Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 134443 18 K od 11.06.2021. godine.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 134443 18 K od 11.06.2021. godine, u njenom oslobađajućem dijelu, optuženi A.G., po članu 299. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem dijelu: ZKP FBiH), oslobođen je od optužbe radi izvršenja krivičnog djela Izazivanje opće opasnosti iz člana 323. stav 4., a u vezi sa stavom 2. i članom 31. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem dijelu: KZ FBiH), činjenično opisano u oslobađajućem dijelu izreke te presude, dok su u njenom osuđujućem dijelu, optuženi M.H. i Z.F. oglašeni krivim radi izvršenja krivičnog djela Izazivanje opće opasnosti iz člana 323. stav 4., a u vezi sa stavom 2. i članom 31. KZ FBiH, činjenično opisano u osuđujućem dijelu izreke te presude, za koje im je prvostepeni sud po članu 42., 49., 59. i 62. KZ FBiH, utvrdio kaznu zatvora u trajanju od po 8 (osam) mjeseci, koja se neće izvršiti ako ovi optuženi u roku od 1 (jedne) godine od pravosnažnosti presude ne počine novo krivično djelo. Istom presudom, po članu 202. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem dijelu: ZKP FBiH, obavezani su da solidarno naknade troškove krivičnog postupka u iznosu od 80,00 (osamdeset) KM i sudu paušal u iznosu od 200,00 (dvjesto) KM u

roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude, dok su na osnovu člana 212. stav 3. ZKP FBiH oštećeni Š.R., A.G., S.K., S.A., A.T., A.Š., R.Z., A.Z., E.Z., N.Z., A.A., S.I., H.I., A.P., R.Č., E.P., S.F., S.J., F.Z., T.Z., N.H., H.Z., Dž.F., S.S., R.Š. i Z.R., sa imovinskopравnim zahtjevom upućeni na parnicu.

Protiv navedene presude žalbe su izjavili kantonalna tužiteljica u Travniku (tužiteljica) samo protiv oslobađajućeg dijela te presude, u kojoj je traženo da budu obaviješteni o sjednici vijeća i zajednički izabrani branilac optuženih M.H. i Z.F., advokat Ajdin Zlotrg iz Travnika, protiv njenog osuđujućeg dijela, u kojoj je također traženo da budu obaviješteni o sjednici vijeća.

Odgovor na izjavljenu žalbu tužiteljice podnio je branilac optuženog A.G., advokat Bekir Ferizović iz Travnika, u kojem je također zahtjevao da budu obaviješteni o sjednici vijeća.

Žalbom tužiteljice prvostepena presuda se pobija samo u njenom oslobađajućem dijelu, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, s prijedlogom da se žalba uvaži, ukine pobijana presuda i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje ili da se preinači tako da se i A.G. oglasi krivim i osudi. Žalbom branioca optuženih M.H. i Z.F. prvostepena presuda se pobija u njenom osuđujućem dijelu, zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, s prijedlogom da se pobijana presuda u tom dijelu preinači tako što će se optuženi M.H. i Z.F. osloboditi od optužbe za krivično djelo za koja su oglašeni krivim ili da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Odgovorom na izjavljenu žalbu tužiteljice branioca optuženog A.G. se osporavaju žalbeni prigovori iz te žalbe, s prijedlogom da se izjavljena žalba tužiteljice odbije kao neosnovana i potvrdi oslobađajuća presuda.

Na sjednici vijeća ovog suda održanoj u skladu sa članom 319. ZKP FBiH, u prisustvu optuženih A.G., M.H. i Z.F., branioca optuženog A.G., advokata Bekira Ferizović iz Travnika, a u odsustvu uredno obavještenog zajedničkog branioca optuženih M.H. i Z.F., advokata Ajdina Zlotrg i kantonalnog tužioca, prisutni optuženi M.H. i Z.F. ostali su u svemu kod osnova razloga i prijedloga pismeno podnesene žalbe svog branioca, dok je prisutni branilac optuženog A.G., advokat i usmeno obrazložio podneseni pismeni odgovor na izjavljenu žalbu tužiteljice, ostajući kod istog prijedloga kao u pismenom odgovoru, što je sve prihvatio i sam optuženi A.G.

Nakon što je ovaj sud ispitao pobijanu presudu u granicama žalbenih prigovora, u smislu člana 321. ZKP FBiH, a po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženih povrijeđen krivični zakon, odlučio je kao u izreci iz sljedećih razloga:

Kao što je već naprijed navedeno žalbom tužiteljice prvostepena presuda se pobija zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka žalbenom tvrdnjom da je pobijana presuda zasnovana na bitnim povredama odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tacka k) ZKP FBiH, na način da je izreka presude nerazumljiva i protivrječna samoj sebi i razlozima presude, pa se dalje u žalbi samo analizira uloga A.G. i ukazuje na razloge i dokaze na temelju kojih je i on trebao biti oglašen krivim skupa sa optuženim M.H. i Z.F., što koji prigovori u suštini i nisu domen bitne povrede

odredaba krivičnog postupka nego domen činjenične osnove, a kako se vidi iz žalbenih razloga i žalbenog prijedloga ove žalbe, nespornim se zaključuje da je ta žalba izjavljena samo protiv oslobađajućeg dijela pobijane presude.

Međutim, po ocjeni ovog suda izreka pobijane presude je sasvim jasna i potpuna, a razlozi navedeni u tom pravcu u njenom obrazloženju su u svemu sukladni, potpuno jasni i uvjerljivi koje kao takve u svemu prihvata i ovaj sud, za taj oslobađajući dio pobijane presude. Naime, tačno je da su neki od svjedoka navodili kako to tužilaštvo ističe u žalbi, da je optuženi A.G. bio dužan ostati do kraja miniranja, međutim prema njegovom opisu posla koje je opisano tehničkim uputstvom i pravilnikom o radu, jasno proizilazi da on nije dužan biti u prisustvu kopača kada vrši bušenje i biti prisutan kada se vrši miniranje. Prema članu 45. Pravilnika jasno su pobrojane dužnosti nadzornika vjetrenja i održavanja i nigdje nije navedeno da je nadzornik vjetrenja dužan prije miniranja izmjeriti koncentraciju metana, već je navedeno da je odgovoran za održavanje ventilacionih cijevi, obaviti obilazak svih radilišta, izvršiti mjerenje bar jednom plinsko stanje i dobivene rezultate upisati u knjigu vjetrenja, a u slučaju opasnih plinova preko propisane dozvoljene granice, da obustavi rad i poduzme odgovarajuće mjere prozračivanja prostorija, o čemu obavještava poslovođu ventilacije i održavanja. Također u tehničkom uputstvu poglavlju 4., tačka c) kako je to navedeno u optužnici i u vezi s tim što žalba tužiteljice tvrdi, nigdje se ne navodi da je dužan da prije miniranja izmjeri koncentraciju metana, jer prema tom poglavlju u tački d) palioc mina je dužan da izmjeri koncentraciju metana prije punjenja minskih bušotina, nakon punjenja i nakon miniranja i kod svakog obilaska komornog otkopa. Prema tački d) istog poglavlja tehničkog uputstva nadzornik vjetrenja kontrolu metana vrši prilikom obilaska komornog otkopa što je A.G. to i učinio kako to proizilazi iz njegove izjave, tako i iz izjave svjedoka S.A., te i ostalih optuženih, tako da ga je prvostepeni sud i po ocjeni ovog suda, pravilno oslobodio od optužbe za navedeno krivično djelo. ovo zbog toga što je na tužitelju teret dokazivanja krivice za svakog optuženog, što se mora utvrditi van svake razumne sumnje, jer u slučaju da postoji bilo kakva sumnja u pogledu postojanja činjenica koje čine navodno krivično djelo, donesena odluka mora ići u prilog optuženom (član 3. stav 2. ZKP FBiH). To dalje znači da se činjenice koje su *in peius* optuženog, moraju se utvrditi sa sigurnošću, dok s druge strane, činjenice koje su *in favorem* optuženog, uzimaju se za utvrđene čak i onda kada su samo vjerojatne, tj. ako se sumnja u njeno postojanje, pa čak i ako postojanje činjenice na koju ukazuje optuženi vjerovatnije. Slijedom toga, a kako su se u konkretnom slučaju radi upravo o procesnoj situaciji u kojoj činjenice na štetu optuženog A.G. nisu mogle biti utvrđene sa sigurnošću, tj. da izvedeni dokazi ne pružaju pouzdan osnov za nedvojbenu zaključak da je u trenutku mjerenja bila prekoračena koncentracija metana iznad 1,5%, iz kojih razloga bi optuženi A.G. bio dužan zabraniti miniranje i raditi na provjetranju. Prema stanju spisa i izvedenih dokaza, nije utvrđena njegova obaveza da je tokom cijelog postupka izvođenja radova na pripremi miniranja i samog miniranja, trebao nadzirati sigurno obavljanje tih radova. Znači nije utvrđeno da je optuženi postupao i trebao postupati na način na koji ga tereti optužba, te da je time počinio krivično djelo za koje se tereti, pa je u konkretnom slučaju, pravilno prvostepeni sud, temeljem člana 299. tačka c) u vezi sa članom 3. stav 2. ZKP FBiH optuženog A.G. oslobodio od optužbe za krivično djelo izazivanje opće opasnosti iz člana 323. stav 4. u vezi sa stavom 2. i članom 31. KZ FbiH, koji temeljni zaključak u odnosu na optuženog A.G., bilo kojim žalbenim prigovorom izjavljene žalbe tužiteljice nije doveden u sumnju. Prerama takvim razlozima po ocjeni ovog suda,

prvostepeni sud, u njenom oslobađajućem dijelu, pobijanje presude, nije počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH, kako se to neosnovano tvrdi izjavljenom žalbom tužiteljice, zbog čega ta žalba i nije mogla biti uvažena.

Naprijed je već rečeno da se prvostepena presuda, u osuđujućem dijelu, pobija žalbom branioca optuženih M.H. i Z.F. zbog počinjenih bitnih povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka i), tačka k) ZKP FBiH i iz člana 312. stav 2. ZKP FBiH.

Međutim, u razlozima žalbe u tom pravcu se ni na koji način ne navode nikakvi konkretni razlozi tih počinjenih bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, nego se odmah u razlozima žalbe navodi da je prvostepeni sud pogrešno utvrdio činjenično stanje da su optuženi M.H. i Z.F. poduzeli radnje za koje se terete, pa se dalje u nastavku žalbe vriši na široko sopstvena analiza izvedenih dokaza, u vezi sa čim ovaj sud zaključuje da to i nisu prigovori počinjenih bitnih povreda odredaba krivičnog postupka nego su to sve prigovori pogrešno utvrđene činjenične osnove, osuđujućeg dijela pobijane presude. Radi toga, ovaj sud zaključuje da pobijanom presudom, u njenom osuđujućem dijelu nisu ni učinjene bitne povrede odredaba krivičnog postupka, koje navodi žalba branioca, a za koje ne nudi nikakve valjane razloge na način kako su one propisane članom 312. ZKP FBiH, zbog čega se žalba branioca optuženih M.H. i Z.F., kao neosnovana, nije mogla prihvatiti po ovom žalbenom osnovu.

Nisu osnovani ni prigovori žalbe branioca optuženih M.H. i Z.F., upućeni pravilnosti i potpunosti činjenične osnove pobijane presude. Analizu dokaza koju je izvela pobijana presuda i zaključke koje je iz te analize izvela, ovaj sud u svemu prihvata.

Pobijajući prvostepenu presudu iz ovog žalbenog osnova žalbom branioca optuženih M.H. i Z.F. u osnovi se prigovara zauzetom stavu da se u konkretnom slučaju temeljem izvedenih dokaza moralo prihvatiti da se ovi optuženi odgovorni za izvršenje krivičnog djela za koje se terete, da je trebalo prihvatiti njihove tvrdnje, a ne dokaze na kojima se temelji pobijana presuda u njenom osuđujućem dijelu, pri čemu žalba naširoko analizira sve izvedene dokaze i iznosi razloge zbog čega bi te tvrdnje trebalo prihvatiti.

Međutim, po ocjeni ovog suda, odlučni zaključci za osuđujući dio pobijane presude, koje je u tom pravcu naveo prvostepeni sud, su našli sigurno uporište u sadržaju kako subjektivnih, tako i objektivnih dokaza, na koje se taj sud pozvao u obrazloženju za osuđujući dio pobijane presude, tako da pravilnost niti jednog od tih zaključaka nije dovedena u pitanje argumentima kojima se služi žalba branioca optuženih M.H. i Z.F., dajući vlastitu ocjenu sadržaja izvedenih dokaza, kao što je to već i naprijed navedeno. Za ovaj sud su neprihvatljivi prigovori žalbe branioca optuženih M.H. i Z.F., vezano za količinu eksploziva koja se stavlja po jednoj bušotini, jer niti jedan od svjedoka kao ni materijalni dokazi, nisu potvrdili iznesene tvrdnje i navode. Većina svjedoka je potvrdila da je dozvoljena količina eksploziva po jednoj bušotini 400 grama. Tu činjenicu su potvrdili F.O., Z.M., R.K., N.B., N.A., S.J., I.Š., S.S. i F.A., dok su svjedoci D.N., S.M. i optuženi M.H. naveli da je dozvoljena količina eksploziva po jednoj bušotini 600 grama. Međutim, bez obzira na ovu kontradiktornost iz gore navedenih razloga vidljivo je da su neke bušotine u tom

momentu punjene i količinom većom od 600 grama po jednoj bušotini, a samo Tehničko uputstvo sa kojima su bili upoznati i ovi optuženi, propisuje da se punjenje minskih bušotina vrši punjenjem eksploziva od 400 grama. Tačno je kako to navodi žalba da su i prethodnih dana na spornom komornom otkopu broj 16 vršena miniranja i da su i drugi mineri bilježili da su rupe punjenje sa većom količinom eksploziva od 400 grama. Međutim navedeno tehničko uputstvo jasno propisuje koja je to količina dozvoljena po jednoj bušotini, tj. da je to 400 grama, a svjedok N.A. je pojasnio način bušenja, navodeći da se prilikom bušenja štapom provjerava dubina bušotine i ona se puni štapnim eksplozivom, prvo ide prvo štapno punjenje koje se stavlja s upaljačem kako bi se moglo aktivirati ako dođe do začepljenja, pa se onda stavlja drugo štapno punjenje, te se rupa na kraju začepi glinenim čepom. Ukoliko bi se rupa napunila dodatno sa još jednim štapnim punjenjem ne ostavlja se dovoljno prostora za začepljenje i što predstavlja opasnost da dođe do probijanja čepa i probijanja plamena iz bušotine koje može prouzrokovati upalu metana. Nije prihvatljivi prigovor žalbe branioca ovih optuženih, da je Pismeni nalaz i mišljenje glavnog Federalnog rudarskog inspektora i Federalnih rudarskih inspektora br. UP 1-16-18-06622/2016-1609-22-P od 20.09.2016.godine, sa prilogom zapisnika o ispitivanju uzroka rudarske nesreće nezakonit dokaz, jer Zakon o rudarstvu predviđa sastavljanje ove vrste pisanog dokumenta, što nije u koliziji ni sa ZKP FBiH, koji je prvostepeni sud u osuđujućem dijelu pobijane presude, cijenio sukladno principu slobodne ocjene dokaza, koji suprotnim prigovorima žalbe branioca nije doveden u sumnju.

Dakle, prvostepeni sud je u vezi sa odlučnim činjenicama pravilno u osuđujućem dijelu presude, analizirao i ocijenio sve izvedene, kako subjektivne tako i objektivne dokaze, na stranama 8., 9. 10. i 11., obrazloženja pobijanog dijela osuđujuće presude, u svemu sukladno članu 296. stav 2. ZKP FBiH, a po principu slobodne ocjene dokaza iz člana 16. istog Zakona, koji u svojoj sveukupnosti i po mišljenju ovog suda nesumnjivo upućuju na zaključke do kojih je došao prvostepeni sud u obrazloženju osuđujućeg dijela pobijane presude.

Prema tome, ovaj sud prihvata da je prvostepeni sud u osuđujućem dijelu pobijane presude, pravilno utvrdio činjenično stanje, a ne može se ni govoriti o nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju kada ni sama žalba branioca optuženog, ne nudi nikakve nove dokaze. Stoga ovaj sud zaključuje da su sve odlučne činjenice ovog slučaja od strane prvostepenog suda, u osuđujućem dijelu pobijane presude, pravilno i potpuno utvrđene, pa tako i one na koje se posebno ukazuje žalbom branioca optuženih M.H. i Z.F. Zbog navedenog žalba branioca optuženog, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja kao neosnovana, također nije mogla biti uvažena.

Kako je na pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje pravilno primjenjen krivični zakon, kada je radnje iz izreke osuđujućeg dijela pobijane presude, prvostepeni sud pravno okvalifikovao kao izvršenje krivičnih djela Izazivanje opće opasnosti iz člana 323. stav 4., a u vezi sa stavom 2. i članom 31. KZ FBiH,, to ovaj sud utvrđuje da na štetu optuženih M.H. i Z.F., nije povrijeđen krivični zakon, po kom osnovu se također izjavljenom žalbom branioca ovih optuženih, za što se u njenu obrazloženju ne navode nikakvi razlozi, a na koju povredu inače ovaj sud pazi i po službenoj dužnosti.

Kako tužiteljica izjavljenom žalbom prvostepenu presudu i ne pobija u osuđujućem dijelu zbog odluke o kazni, a žalbom branioca optuženih M.H. i Z.F. se, u osuđujućem dijelu, prvostepena presuda pobija zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog povrede krivičnog zakona, ispitujući pobijanu presudu u odluci o krivičnopravnoj sankciji a po principu proširenog dejstva žalbe iz člana 323. ZKP FBiH, ovaj sud je našao da je prvostepeni sud pravilno utvrdio okolnosti koje u smislu člana 49. KZ FBiH, utiču na odmjeravanje kazne, pri čemu je pravilno utvrdio kazne ovim optuženi te im pravilno u skladu sa članom 62. KZ FBiH, izrekao krivičnopravnu sankciju uvjetnu osudu sa minimalnim rokom provjere, to je ovaj sud, cijeneći i jačinu povrede zaštićenog dobra, štetne posljedice počinjenog krivičnog djela, okolnosti pod kojima je djelo izvršeno, kao i stepen krivnje optuženih M.H. i Z.F., stao na stanovište da izrečena krivičnopravna sankcija, kako ju je izrekao prvostepeni sud u osuđujućem dijelu pobijane presude, je primjerena i adekvatna, svim tim okolnostima, te kao takva i neophodna radi ostvarivanja, kako opća tako i posebna svrhe kažnjavanja iz člana 7. i 42. KZ FBiH, kao i ove vrste krivičnopravne sankcije iz člana 60. stav 2. istog Zakona. Zbog navedenog nije se mogla prihvatiti, po principu proširenog dejstva žalbe, žalba branioca ni zbog odluke o izrečenoj krivičnopravnoj sankciji.

Sa izloženog, a imajući u vidu i ostale žalbene navode izjavljenih žalbi, ovaj sud je po članu 328. ZKP FBiH, odlučio kao u izreci.

Zapisničar
Slađana Dujo,s.r.

Predsjednica vijeća
Lazarela Porić,s.r.